

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2015/1831**af 7. oktober 2015****om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 1144/2014 af 22. oktober 2014 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter gennemført i det indre marked og i tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, artikel 13, stk. 2, andet afsnit, artikel 14, stk. 1, andet afsnit, og artikel 25, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EU) nr. 1144/2014 ophæves Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 ⁽²⁾, og der fastsættes nye bestemmelser om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter i det indre marked og i tredjelande. Desuden giver forordningen Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i denne henseende. For at sikre, at det nye retsgrundlag fungerer smidigt og finder ensartet anvendelse, er det nødvendigt at vedtage visse regler ved hjælp af sådanne retsakter. Disse retsakter bør erstatte Kommissionens forordning (EF) nr. 501/2008 ⁽³⁾, som ophæves ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1829 ⁽⁴⁾.
- (2) Oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød må ikke være oprindelsesorienterede. Imidlertid er der i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1144/2014 mulighed for at omtale produkternes oprindelse på visse betingelser. Der bør fastsættes regler for navnlig at sikre, at henvisningen til oprindelsen ikke undergraver et programs vigtigste EU-budskab.
- (3) For at undgå enhver risiko for forveksling hos den tilsigtede målgruppe med hensyn til forskellen mellem en generisk kampagne vedrørende oprindelse og en kampagne, der henviser til særlige produkter, som er registreret i henhold til Unionens kvalitetsordninger med en beskyttet geografisk betegnelse, bør henvisninger til oprindelsen kun omfatte den nationale oprindelse. Ikke desto mindre bør det være muligt at anføre andre oplysninger om oprindelsen end den nationale oprindelse for de specifikke ordninger, der er opført i listen over støtteberettigede ordninger i artikel 5, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1144/2014. Det bør desuden være muligt at anføre en overnational oprindelse af fælleseuropæisk karakter, såsom »nordisk«, »alpinsk« og »fra Middelhavsområdet«.
- (4) Oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød må ikke være varemærkeorienterede. Imidlertid er der i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1144/2014 mulighed for at nævne produkternes varemærker på visse betingelser. Visning af varemærker bør begrænses til produkt demonstrationer eller prøvesmagninger, dvs. aktiviteter, der specifikt har til formål at øge salget, og til det tilsvarende oplysnings- og salgsmæssigt fremstøds materiale, der vises under disse specifikke aktiviteter. Der bør fastsættes regler for at sikre, at de enkelte varemærker er lige synlige, og at den grafiske fremstilling af dem har et mindre format end kampagnens vigtigste EU-budskab. For at sikre, at foranstaltningernes ikke-waremærkeorienterede karakter forbliver uændret, bør der fastsættes regler om, at der skal vises flere forskellige varemærker, undtagen under behørigt begrundede omstændigheder, og at den overflade, der er afsat til varemærker, skal begrænses til en maksimal procentdel af fremvisningsarealet.
- (5) Forordning (EU) nr. 1144/2014 giver forslagsstillende organisationer mulighed for at gennemføre visse dele af deres programmer selv. Der bør fastsættes regler for gennemførelsen af denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT L 317 af 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 3 af 5.1.2008, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 501/2008 af 5. juni 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (EUT L 147 af 6.6.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1829 af 23. april 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1144/2014 om oplysningskampagner og salgsmæssigt fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande (se side 3 i denne EUT).

- (6) Enkeltlandsprogrammer skal gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Unionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013⁽¹⁾, mens flerlandeprogrammer skal finansieres under direkte forvaltning i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012⁽²⁾. Da den forslagsstillende organisation kan have både enkeltlandsprogrammer og flerlandeprogrammer, bør gennemførelsesbestemmelserne for de to typer programmer afvige mindst muligt fra hinanden. Derfor bør enkeltlandsprogrammer være underlagt regler, der svarer til bestemmelserne om tilskud til flerlandeprogrammer i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, hvor der f.eks. ikke er noget krav om, at der skal stilles sikkerhed for en tilfredsstillende opfyldelse af kontrakten.
- (7) Medlemsstaterne er ansvarlige for, at de enkeltlandsprogrammer, der er udvalgt af Kommissionen, gennemføres korrekt. Der bør fastsættes bestemmelser om udpegning af de nationale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af denne forordning. For at sikre ensartede betingelser bør der fastsættes regler for indgåelse af kontrakter om gennemførelse af de udvalgte enkeltlandsprogrammer. Med henblik herpå bør Kommissionen opstille en standardkontrakt til brug for medlemsstaterne, og der bør fastsættes en rimelig frist for indgåelse af kontrakter. I betragtning af de forskellige typer af foranstaltninger, der kan finansieres inden for et program, bør der dog være fleksibilitet med hensyn til startdatoen for gennemførelse af programmet.
- (8) For at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning bør de forslagsstillende organisationer og gennemførelsesorganerne forpligtes til at opbevare optegnelser og anden støttedokumentation, der er nødvendig for at godtgøre, at programmet gennemføres korrekt, og at de anmeldte udgifter er finansieringsberettigede.
- (9) Medlemsstaterne bør kontrollere gennemførelsen af enkeltlandsprogrammer i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1306/2013. De bør også pålægges at godkende gennemførelsesorganets valg, inden der indgås kontrakt med den forslagsstillende organisation, og at kontrollere enhver anmodning om betalinger før udbetaling. Med undtagelse af anmodninger om betaling af forskud bør alle anmodninger om betaling indeholde en finansiel rapport, som anmelder og specificerer de finansieringsberettigede udgifter, der er afholdt af den forslagsstillende organisation, en rapport om den tekniske gennemførelse af programmet, og for anmodninger om betaling af restbeløbet desuden en evalueringsrapport.
- (10) For at forenkle proceduren og reducere den administrative byrde bør den periode, som de mellemliggende rapporter og de dertil hørende betalingsanmodninger vedrører, fastsættes til et år. Desuden bør der forelægges en attest for udgiftsopgørelserne, udstedt af en uafhængig og kvalificeret revisor, når der anmodes om godtgørelse af visse beløb. Attesten bør dokumentere over for medlemsstaterne, at de anmeldte udgifter er finansieringsberettigede.
- (11) For at gøre det muligt for medlemsstaterne at kontrollere, om det materiale, der frembringes i forbindelse med gennemførelsen af et program, er i overensstemmelse med EU-retten, jf. artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1144/2014, og navnlig, at bestemmelserne om det vigtigste EU-budskab og om omtale af oprindelse og visning af varemærker er overholdt, bør der stilles krav om, at det anvendte materiale, herunder visuelt materiale, forelægges for medlemsstaten.
- (12) Der bør fastlægges en ordning for udbetaling af forskud til forslagsstillende organisationer. For at beskytte Den Europæiske Unions finansielle interesser effektivt bør der stilles sikkerhed for udbetaling af forskud. Denne sikkerhed bør forblive i kraft, indtil restbeløbet er betalt og forskuddet elimineret. Da forslagsstillende organisationer, der er etableret i de medlemsstater, som modtager finansiell støtte, kan få svært ved at stille sikkerhed for det fulde beløb, der kan udbetales som forskud, bør det være muligt for dem at få forskud i to dele.
- (13) Af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning bør der stilles krav om, at forskud og mellemliggende betalinger tilsammen forbliver lavere end Unionens samlede tilskud, idet der indregnes en sikkerhedsmargin.
- (14) På baggrund af erfaringerne bør der fastlægges bestemmelser om den kontrol på stedet, som medlemsstaterne skal foretage, navnlig om kontrolbesøgenes hyppighed og omfang, og om hvor de skal udføres. Det er derfor

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

hensigtsmæssigt at kræve, at hvert program underkastes en kontrol på stedet mindst én gang i løbet af dets gennemførelse. Eftersom oplysningskampagner og salgsfremstød gennemføres på forskellige tidspunkter og ofte er af begrænset varighed, og da visse programmer gennemføres uden for den medlemsstat, hvor den forslagsstillende organisation er hjemmehørende, eller uden for Unionen, bør kontrol på stedet udføres i den forslagsstillende organisations lokaler og, hvis det er relevant, hos gennemførelsesorganet.

- (15) Renten i tilfælde af uretmæssigt udbetalte beløb bør svare til den rente, der gælder for flerlandeprogrammer.
- (16) Med henblik på at vurdere, hvor virkningsfulde og effektive programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød er, bør både de forslagsstillende organisationer og medlemsstaterne foretage en passende overvågning og evaluering af programmerne samt af de samlede resultater af salgsfremmepolitikken.
- (17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EU) nr. 1144/2014 for så vidt angår synligheden af produkters oprindelse og varemærker i enkeltlandsprogrammer og flerlandeprogrammer samt bestemmelser, hvorefter en forslagsstillende organisation kan gives tilladelse til selv at gennemføre visse dele af et enkeltlandsprogram.

Der fastsættes desuden specifikke regler for indgåelse af kontrakter, forvaltning, overvågning og kontrol af enkeltlandsprogrammer samt et indikatorsystem til vurdering af virkningen af programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød.

KAPITEL II

FÆLLES BESTEMMELSER FOR ENKELTLANDSPROGRAMMER OG FLERLANDEPROGRAMMER

AFDELING 1

Synligheden af produkters oprindelse

Artikel 2

Generelle krav vedrørende omtale af oprindelsen i alt oplysnings- og reklamemateriale

1. Programmets vigtigste budskab skal være et EU-budskab og må ikke fokusere på en bestemt oprindelse.
2. Enhver omtale af oprindelsen skal opfylde samtlige følgende betingelser:
 - a) den må ikke udgøre en begrænsning af den frie bevægelighed for landbrugsprodukter og fødevarer i strid med artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
 - b) den må ikke tilskynde forbrugerne til at købe indenlandske varer alene på grund af deres oprindelse og skal henvise til de særlige egenskaber ved produktet, snarere end blot oprindelsen og
 - c) den skal supplere det vigtigste EU-budskab.

3. Programmets vigtigste EU-budskab må ikke tilsløres af materiale vedrørende produktets oprindelse, såsom billeder, farver, symboler eller musik. Omtalen af oprindelsen skal stå i et felt, som er adskilt fra det, der er afsat til det vigtigste EU-budskab.
4. Omtale af oprindelse i oplysnings- og reklamemateriale må kun forekomme i visuelt materiale. Der må ikke forekomme omtale af oprindelse i lydmateriale.

Artikel 3

Særlig omtale af oprindelsen i oplysnings- og reklamemateriale som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1144/2014

1. Omtale af oprindelsen i oplysnings- og reklamemateriale som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1144/2014, skal begrænses til den nationale oprindelse, dvs. medlemsstatens navn, eller til en fælles overnational oprindelse. Henvisningen til oprindelsen kan være eksplicit eller implicit.
2. De betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1144/2014, skal være opfyldt, og der skal tages hensyn til, hvor fremtrædende den tekst eller de symboler, herunder billeder og almindelig fremstilling, der henviser til oprindelsen, er i forhold til tekst eller symboler, der henviser til programmets vigtigste EU-budskab.

Artikel 4

Omtale af oprindelsen i oplysnings- og reklamemateriale som omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra c) og d), i forordning (EU) nr. 1144/2014

1. Oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød, som omtaler ordninger, der er støtteberettigede i henhold til artikel 5, stk. 4, litra c), i forordning (EU) nr. 1144/2014, må indeholde navnet på fjernområdet i det grafiske symbol, forudsat at de betingelser, der er fastsat i Kommissionens delegerede forordning (EF) nr. 179/2014⁽¹⁾, er opfyldt, og i det tilhørende visuelle materiale, forudsat at betingelserne i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1144/2014 er opfyldt.
2. Uanset artikel 3, stk. 1, må oplysningskampagner og salgsmæssige fremstød, som omtaler ordninger, der er støtteberettigede i henhold til artikel 5, stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. 1144/2014, og som henviser til oprindelsen i deres navn, omtale denne specifikke oprindelse, forudsat at de opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 1144/2014.

AFDELING 2

Synligheden af varemærker

Artikel 5

Generelle krav

1. Varemærker som omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1144/2014 skal forstås som varemærker som defineret i artikel 4 og artikel 66 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009⁽²⁾ eller i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF⁽³⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 179/2014 af 6. november 2013 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 for så vidt angår registret over erhvervsdrivende, støttebeløbet til afsætning af produkter uden for regionen, det grafiske symbol, fritagelse for importtold for visse kvægkategorier og finansiering af bestemte foranstaltninger med henblik på særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder (EUT L 63 af 4.3.2014, s. 3).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

2. Varemærker for produkter, som de forslagsstillende organisationer gør slagsfremstød for, må kun være synlige i forbindelse med demonstrationer eller prøvesmagninger.

I denne forbindelse forstås ved:

- a) »demonstration«: ethvert middel til at påvise et produkts eller en ordnings fordele over for en potentiel kunde for at tilskynde til køb af produktet på udstillinger eller arrangementer for virksomheder og på websteder
- b) »prøvesmagning«: enhver foranstaltning, hvor en potentiel kunde kan prøvesmage et produkt på udstillinger eller arrangementer for virksomheder og på salgssteder.

3. Varemærker må også være synlige på oplysnings- og reklamemateriale, der udstilles eller uddeles under demonstrationer og prøvesmagninger.

4. Forslagsstillende organisationer, der udstiller varemærker, skal opfylde følgende betingelser:

- a) de skal i programansøgningen begrunde, at udstillingen af varemærker er nødvendig for at opfylde kampagnens mål, og bekræfte, at visningen begrænses til demonstrationer og prøvesmagninger
- b) de skal opbevare dokumentation for, at alle medlemmer af den pågældende forslagsstillende organisation har fået lige mulighed for at udstille deres varemærker
- c) de skal sikre, at:
 - i) varemærkerne anbringes samlet og er lige synlige inden for et område, der er adskilt fra det, der er afsat til det vigtigste EU-budskab
 - ii) anbringelsen af varemærkerne ikke svækker det vigtigste EU-budskab
 - iii) det vigtigste EU-budskab ikke tilsløres ved udstilling af materiale såsom billeder, farver eller symboler, hvorpå der er anbragt varemærker
 - iv) varemærker må kun anbringes på visuelt materiale, bortset fra gadgets og maskotter, i et mindre format end kampagnens vigtigste EU-budskab. Der må ikke forekomme omtale af varemærker i lydmateriale.

Artikel 6

Specifikke krav

1. Under demonstrationer og prøvesmagninger må varemærker kun vises:

- a) samlet i et banner placeret på forsiden af udstillingsstandens disk eller en tilsvarende overflade; dette banner må ikke optage mere end 5 % af forsiden af udstillingsstandens disk eller en tilsvarende overflade eller
- b) individuelt, på en neutral og ensartet måde for hvert varemærke, på særskilte, men ens infostande, på forsiden af infostandens disk eller en tilsvarende overflade; i så fald må varemærket ikke optage mere end 5 % af forsiden af infostandens disk eller en tilsvarende overflade.

2. På websteder må varemærker kun vises samlet på en af følgende to måder:

- a) i et banner i bunden af websiden, der ikke må optage mere end 5 % af websidens samlede overflade, og hvor hvert enkelt varemærke skal være mindre end det EU-logo, der henviser til Unionens medfinansiering
- b) på en særlig webside, særskilt fra hjemmesiden, på en neutral og ensartet måde for hvert varemærke.

3. I trykt materiale, der uddeles i forbindelse med demonstrationer eller prøvesmagninger, må varemærker kun vises samlet i et banner nederst på siden, der ikke må optage mere end 5 % af sidens samlede overflade.

*Artikel 7***Antallet af varemærker, der skal vises**

1. Der skal vises mindst fem varemærker.
2. Uanset stk. 1 kan der vises mindre end fem varemærker, forudsat at følgende to betingelser er opfyldt:
 - a) i den medlemsstat, hvor den forslagsstillende organisation er hjemmehørende, er der færre end fem varemærker for det produkt eller den ordning, der er omfattet af programmet
 - b) af behørigt begrundede årsager har det ikke været muligt at tilrettelægge et flerprodukt- eller flerlandeprogram, der gør det muligt at vise flere varemærker.
3. Den forslagsstillende organisation påviser på behørig vis, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt, ved hjælp af de nødvendige dokumenter, herunder bevis for, at organisationen har kontakten andre forslagsstillende organisationer og foreslået disse, at de sammen skulle tilrettelægge et flerprodukt- eller flerlandeprogram, samt en forklaring på, hvorfor der ikke er oprettet et sådant program.
4. Hvis der vises mindre end fem varemærker, finder bestemmelserne i artikel 6 anvendelse, og det areal, der er afsat til varemærkerne nedsættes forholdsmæssigt.

*Artikel 8***Omtale af ordninger, der er støtteberettigede i henhold til artikel 5, stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. 1144/2014 og anvender navne og logoer, der er registreret som varemærke**

Hvis programmet vedrører en ordning som omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra d), i forordning (EU) nr. 1144/2014, finder artikel 5, 6 og 7 ikke anvendelse på navne og logoer, der er en del af disse ordninger og er registreret som varemærke.

KAPITEL III

FORVALTNING AF ENKELTLANDSPROGRAMMER

AFDELING 1

Gennemførelse og finansiering af programmer*Artikel 9***Udpegning af kompetente myndigheder**

Medlemsstaterne udpeger kompetente nationale myndigheder til at varetage gennemførelsen af denne forordning.

De meddeler Kommissionen navnene på de udpegede myndigheder samt fuldstændige oplysninger om disse og eventuelle ændringer heraf.

Kommissionen offentliggør disse oplysninger på en passende måde.

*Artikel 10***Indgåelse af kontrakter**

1. Så snart Kommissionen har vedtaget en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1144/2014, sender den kopier af de udvalgte programmer til de berørte medlemsstater.

2. Medlemsstaterne underretter straks de forslagsstillende organisationer om, hvorvidt deres ansøgning er godkendt eller ej.
3. Medlemsstaterne indgår kontrakter om gennemførelsen af programmerne med de udvalgte forslagsstillende organisationer senest 90 kalenderdage efter meddelelsen af Kommissionens gennemførelsesretsakt, jf. artikel 11, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1144/2014, forudsat at de gennemførelsesorganer, der er omhandlet i samme forordnings artikel 13, er blevet udvalgt i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2015/1829. Efter fristens udløb kan der ikke indgås kontrakter, medmindre Kommissionen har givet forhåndsgodkendelse.
4. Startdatoen for programmet er den første dag i den måned, der følger efter datoen for kontraktens underskrivelse. Startdatoen kan dog udsættes i op til 6 måneder, navnlig for at tage hensyn til den sæsonmæssige karakter af det produkt, som programmet vedrører, eller deltagelse i en bestemt begivenhed eller messe.
5. Medlemsstaterne benytter de standardkontrakter, som Kommissionen stiller til deres rådighed.
6. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan medlemsstaterne ændre visse betingelser i standardkontrakterne for at tage hensyn til nationale regler, forudsat at EU-lovgivningen ikke overtrædes.

Artikel 11

Forslagsstillende organisationers gennemførelse af programmer

En forslagsstillende organisation kan gennemføre visse dele af et enkeltlandsprogram selv, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) den forslagsstillende organisation har mindst tre års erfaring med gennemførelsen af oplysningskampagner og salgsfremstød og
- b) den forslagsstillende organisation sikrer sig, at udgifterne til de tiltag, den påtænker selv at gennemføre, ikke overstiger det prisniveau, der normalt anvendes på markedet.

Artikel 12

Forpligtelser vedrørende information og dokumentation

1. De forslagsstillende organisationer ajourfører deres oplysninger og underretter den berørte medlemsstat om hændelser og forhold, der kan have væsentlig indflydelse på gennemførelsen af programmerne eller Unionens finansielle interesser.
2. De forslagsstillende organisationer og gennemførelsesorganerne opbevarer optegnelser og anden støttedokumentation som bevis for korrekt gennemførelse af programmet og de udgifter, der er anmeldt som finansieringsberettigede, navnlig følgende:

- a) Ved faktiske omkostninger: relevante optegnelser og anden støttedokumentation som bevis for de anmeldte udgifter, f.eks. kontrakter, underentreprisekontrakter, fakturaer og regnskaber. Organisationernes praksis for omkostningsberegning og de interne kontrolprocedurer skal gøre det muligt at foretage direkte afstemning mellem de anmeldte beløb, de bogførte beløb og beløbene i støttedokumentationen.

Med hensyn til personaleudgifter skal den forslagsstillende organisation og gennemførelsesorganet foretage tidsregistrering, for så vidt angår antallet af anmeldte timer. I mangel af pålidelig registrering af det antal arbejdstimer, der ydes i forbindelse med foranstaltningen, kan medlemsstaten acceptere anden dokumentation som bevis for det anmeldte antal timer, hvis den vurderer, at denne er tilstrækkeligt sikker.

For personer, der udelukkende arbejder på programmet, er tidsregistrering ikke nødvendig, men der skal forelægges en underskrevet erklæring, der bekræfter, at de pågældende personer kun har udført arbejde i forbindelse med programmet.

- b) Ved omkostninger efter fast sats: fyldestgørende optegnelser og anden støttedokumentation som bevis for finansieringsberettigelsen af de udgifter, på grundlag af hvilke den faste sats beregnes.

Artikel 13

Forskudsbetaling

1. Inden for 30 dage efter, at den i artikel 10 omhandlede kontrakt er underskrevet, kan den forslagsstillende organisation forelægge medlemsstaten en anmodning om forskudsbetaling, ledsaget af den i stk. 2 omhandlede sikkerhed.
2. Forskuddet udbetales på betingelse af, at den forslagsstillende organisation over for medlemsstaten stiller en sikkerhed svarende til forskuddets størrelse i overensstemmelse med kapitel IV i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 ⁽¹⁾.
3. Forskuddet kan højst udgøre 20 % af Unionens maksimale finansielle tilskud som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1144/2014.
4. Medlemsstaten udbetaler forskuddet enten senest 30 dage efter datoen for modtagelsen af den i stk. 2 omhandlede sikkerhedsstillelse eller senest 30 dage fra den dato, der ligger 10 dage før programmets startdato, alt efter hvilken dato der er den seneste.
5. Forskuddet elimineres ved betaling af restbeløbet.
6. Uanset stk. 1 og 5 kan forslagsstillende organisationer, der er etableret i medlemsstater, som modtager finansiel støtte, jf. artikel 15, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1144/2014, indgive deres forskudsansøgning i to dele. Ansøgere, der vælger at benytte sig af denne mulighed, skal anmode om den første del af deres forskudsbetaling inden for den frist, der er anført i stk. 1 i denne artikel. Der kan først anmodes om den resterende del af forskuddet, når den første del af forskuddet er elimineret.

Artikel 14

Anmodning om mellemliggende betalinger

1. Bortset fra det sidste år af programmets gennemførelse indgives anmodninger om mellemliggende betalinger af Unionens finansielle tilskud af de forslagsstillende organisationer til medlemsstaterne senest 60 dage efter den dato, hvor gennemførelsen af et år af programmet er afsluttet.
2. Anmodningerne skal omfatte de finansieringsberettigede udgifter, der er afholdt i løbet af det pågældende år, og ledsaget af en mellemliggende rapport bestående af en periodisk finansiel rapport og en periodisk teknisk rapport.
3. Den i stk. 2 nævnte periodiske finansielle rapport skal omfatte:
 - a) en udgiftsopgørelse fra hver forslagsstillende organisation med nærmere angivelse af de finansieringsberettigede udgifter som led i programmet, ledsaget af en erklæring, hvori det attesteres, at:
 - de anførte oplysninger er fuldstændige, troværdige og retvisende
 - de anmeldte udgifter er finansieringsberettigede i henhold til artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/1829
 - udgifterne kan underbygges ved hjælp af fyldestgørende optegnelser og støttedokumentation, der udleveres efter anmodning eller i forbindelse med den kontrol, der er fastsat i nærværende forordning
 - b) en attest for udgiftsopgørelsen, der er udfærdiget for den forslagsstillende organisation af en autoriseret ekstern revisor, når Unionens finansielle tilskud til de faktiske programudgifter er på 750 000 EUR eller derover, og Unionens finansielle tilskud til de faktiske udgifter, som der anmodes om mellemliggende betaling af, er på

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 907/2014 af 11. marts 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, finansiel forvaltning, regnskabsafslutning, sikkerhedsstillelse og brug af euroen (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 18).

325 000 EUR eller derover. Attesten skal dokumentere, at de anmeldte udgifter er finansieringsberettigede i henhold til artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/1829, og at de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i nærværende forordning, er overholdt

- c) i tilfælde hvor den i litra b) omhandlede attest ikke er påkrævet: kopier af de relevante fakturaer og støttedokumenter, der beviser, at udgifterne er finansieringsberettigede.
4. Den i stk. 2 nævnte periodiske tekniske rapport skal indeholde:
- a) kopier af alt anvendt materiale, inklusive visuelt materiale, der ikke allerede er fremsendt til medlemsstaten
- b) en beskrivelse af de aktiviteter, der er gennemført i den periode, som den mellemliggende betaling vedrører, med anvendelse af output- og resultatindikatorerne for programmet, jf. artikel 22 og
- c) en begrundelse for eventuelle afvigelser mellem de planlagte aktiviteter og forventede output og resultater og dem, der rent faktisk er gennemført eller nået.

Artikel 15

Anmodning om betaling af restbeløbet

1. Anmodninger om betaling af restbeløbet indgives af den forslagsstillende organisation til medlemsstaten senest 90 dage efter afslutningen af det program, der er omfattet af den i artikel 10 omhandlede kontrakt.
2. Anmodningen tages i betragtning, hvis den er ledsaget af en endelig mellemliggende rapport, en slutrapport og en evaluering af resultaterne af salgsfremme- og oplysningsforanstaltningerne.
3. Den endelige mellemliggende rapport, der er omhandlet i stk. 2, skal dække det sidste år af programmets gennemførelse. De forslagsstillende organisationer attesterer i deres udgiftsopgørelser, at alle modtagne tilskud er angivet.
4. Den i stk. 2 nævnte slutrapport skal omfatte:
 - a) en endelig finansiel rapport, der indeholder en endelig sammenfattende udgiftsopgørelse, opstillet af den forslagsstillende organisation, med konsoliderede udgiftsopgørelser for alle mellemliggende betalinger og med samtlige afholdte udgifter
 - b) en endelig teknisk rapport, der indeholder:
 - i) en oversigt over de gennemførte aktiviteter og programmets output og resultater, opstillet ved hjælp af de indikatorer, der er omhandlet i artikel 22, og
 - ii) et resumé til offentliggørelse.
5. Evalueringen af resultaterne af de salgsfremme- og oplysningsforanstaltninger, der henvises til i stk. 2, udføres af et uafhængigt, eksternt organ. Dette organ skal anvende de indikatorer, der er omhandlet i artikel 22.

Artikel 16

Medlemsstatens udbetalinger

1. Forskudsbetalingerne og de mellemliggende betalinger, jf. artikel 13 og 14, må tilsammen ikke overstige 90 % af Unionens samlede finansielle tilskud som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1144/2014.
2. Medlemsstaterne foretager de udbetalinger, der er omhandlet i artikel 14 og 15, senest 60 dage efter modtagelsen af betalingsanmodningen, forudsat at al kontrol er udført i overensstemmelse med denne forordning.
3. Hvis der er behov for yderligere administrativ kontrol eller kontrol på stedet, jf. artikel 19 og 20, kan medlemsstaten forlænge fristen i stk. 2 ved underretning af den forslagsstillende organisation.

*Artikel 17***Afvisning af udgifter, der ikke er finansieringsberettigede, og tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb**

1. I forbindelse med en mellemliggende betaling eller den endelige betaling, eller efter at disse betalinger er foretaget, afviser medlemsstaterne alle udgifter, der ikke anses for finansieringsberettigede, navnlig efter kontrol i henhold til denne forordning.
2. Den forslagsstillende organisation tilbagebetaler uretmæssigt udbetalte beløb i overensstemmelse med kapitel III, afdeling 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 ⁽¹⁾.

Den rentesats, der er fastsat i artikel 83, stk. 2, litra b), i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ finder anvendelse.

*AFDELING 2***Kontrol af gennemførelsen af programmerne samt medlemsstaternes meddelelse af oplysninger***Artikel 18***Kontrol af proceduren for udvælgelse af gennemførelsesorganer**

Før undertegnelsen af kontrakten som omhandlet i artikel 10 kontrollerer medlemsstaterne, at gennemførelsesorganerne er udvalgt i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2015/1829.

*Artikel 19***Administrativ kontrol af enkeltlandsprogrammer**

1. Som led i den administrative kontrol gennemgår medlemsstaterne systematisk betalingsanmodningerne og navnlig de rapporter, der ledsager anmodningerne, og kontrollerer, at udgifterne er finansieringsberettigede i henhold til artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/1829.
2. Medlemsstaterne anmoder om yderligere oplysninger, som de anser for nødvendige, og gennemfører om nødvendigt supplerende kontrol, navnlig når:
 - a) de fornødne rapporter ikke er blevet indsendt eller er ufuldstændige
 - b) den administrative prøvelse af attesten for udgiftsopgørelserne ikke giver tilstrækkelig dokumentation for, at udgifterne er finansieringsberettigede i henhold til artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/1829, og at de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, i nærværende forordning, er overholdt eller
 - c) der er tvivl om finansieringsberettigelsen for så vidt angår de udgifter, der er opført i udgiftsopgørelserne.

*Artikel 20***Kontrol på stedet af enkeltlandsprogrammer**

1. Medlemsstaterne udvælger, hvilke betalingsanmodninger der skal kontrolleres, på grundlag af en risikoanalyse.

Udvælgelsen foretages på en sådan måde, at det sikres, at hvert enkeltlandsprogram underkastes kontrol på stedet mindst én gang i løbet af gennemførelsen mellem den første mellemliggende betaling og betalingen af restbeløbet.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6. august 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT L 255 af 28.8.2014, s. 59).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

2. Kontrollen på stedet skal omfatte teknisk og regnskabsmæssig kontrol hos den forslagsstillende organisation og, om relevant, hos gennemførelsesorganet. Medlemsstaterne kontrollerer, at:

- a) de oplysninger og dokumenter, der er fremlagt, er korrekte
- b) udgifterne er anmeldt i overensstemmelse med artikel 4 i delegeret forordning (EU) 2015/1829 og med artikel 12, stk. 2, i nærværende forordning
- c) alle forpligtelser i henhold til den kontrakt, der er omhandlet i artikel 10, er opfyldt
- d) bestemmelserne i artikel 10 og artikel 15 i forordning (EU) nr. 1144/2014 er overholdt.

Uden at det indskrænker anvendelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 ⁽¹⁾, underretter medlemsstaterne snarest muligt Kommissionen om alle uregelmæssigheder, der konstateres under kontrollen.

Kontrollen på stedet kan begrænses til en stikprøve, som dækker mindst 30 % af de finansieringsberettigede udgifter. Denne stikprøve skal være pålidelig og repræsentativ.

Hvis der konstateres manglende overensstemmelse, kontrollerer medlemsstaten alle dokumenter vedrørende de anmeldte udgifter, eller resultaterne af stikprøven ekstrapoleres.

3. Medlemsstaterne udarbejder en rapport, der dækker hver kontrol på stedet. Omfanget og resultaterne af den kontrol, der er foretaget, skal fremgå klart af rapporten.

Artikel 21

Meddelelse af oplysninger til Kommissionen om enkeltlandsprogrammer

1. Hvad angår betalingerne til enkeltlandsprogrammer, forelægger medlemsstaterne senest den 15. juli hvert år Kommissionen oplysninger for det foregående kalenderår om:

- a) den finansielle gennemførelse og outputindikatorerne som omhandlet i artikel 22
- b) programmernes virkning vurderet ved hjælp af det indikatorsystem, der er omhandlet i artikel 22
- c) resultaterne af den administrative kontrol og den kontrol på stedet, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 19 og 20.

2. Oplysningerne sendes elektronisk under anvendelse af de tekniske specifikationer for overførsel af data, der stilles til rådighed af Kommissionen.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Indikatorsystem til vurdering af virkningen af programmerne for oplysningskampagner og salg fremstød

1. Herved fastlægges en fælles ramme, baseret på et indikatorsystem, for evaluering af virkningen af programmerne for oplysningskampagner og salg fremstød. Indikatorsystemet består af tre sæt indikatorer: outputindikatorer, resultatindikatorer og virkningsindikatorer.

- a) Outputindikatorer måler graden af gennemførelse af de aktiviteter, der er planlagt i hvert enkelt program.
- b) Resultatindikatorer måler de direkte og umiddelbare virkninger af aktiviteterne.
- c) Virkningsindikatorer måler fordelene ud over de umiddelbare virkninger.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 af 14. december 2006 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 595/91 (EUT L 355 af 15.12.2006, s. 56).

2. I hvert forslag til et program for oplysningskampagner og salgsfremstød, som den forslagsstillende organisation indsender til Kommissionen, anføres, hvilke bestemte indikatorer fra hvert indikatorsæt der vil blive anvendt til at vurdere virkningerne af programmet. Den forslagsstillende organisation anvender, hvor det er relevant, de indikatorer, der er anført i bilaget, eller den kan anvende andre indikatorer, hvis den kan påvise, at de på grund af arten af det pågældende program er mere hensigtsmæssige.

Artikel 23

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. december 2015 på forslag til programmer, som forelægges fra den 1. december 2015.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. oktober 2015.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG

Indikatorsystem til vurdering af virkningen af programmerne for oplysningskampagner og salgsfremstød som omhandlet i artikel 22

Nedenstående indikatorer for foranstaltninger, der gennemføres af forslagsstillende organisationer som led i programmer for oplysningskampagner og salgsfremstød, omfatter ikke nødvendigvis alle faktorer, der kan påvirke et programs output, resultater og virkninger. Derfor bør de data, der tilvejebringes ved hjælp af indikatorerne, fortolkes i lyset af kvantitativ og kvalitativ information om andre centrale faktorer, som bidrager til en vellykket eller mislykket gennemførelse af programmet.

1. Outputindikatorer kan f.eks. omfatte:

- antal afholdte arrangementer
- antal radio/TV-reklamer, offentliggjorte trykte reklamer eller onlinereklamer
- antal pressemeddelelser
- størrelsen af den målgruppe, som specifikke aktiviteter er rettet mod (f.eks. antal fagfolk, som der er sendt adresserede reklamer til)
- antal abonnenter på nyhedsmail.

2. Resultatindikatorer kan f.eks. omfatte:

- antal fagfolk/eksperter/importører/forbrugere, der har deltaget i forskellige arrangementer (seminarer, workshops, prøvesmagninger osv.)
- antal fagfolk/eksperter/importører/forbrugere, som kampagnen er nået ud til med en radio/TV-reklame/trykt reklame eller onlinereklame
- antal fagfolk/eksperter/importører/forbrugere, der har deltaget i forskellige arrangementer og kontaktet producentsammenslutningen/producenterne
- antal ikke-betalte artikler, der er offentliggjort i pressen i den periode, der er omfattet af rapporten om oplysningskampagnen
- antal besøgende på webstedet eller »fans« på Facebook-siden
- værdien af omtale i medierne.

3. Virkningsindikatorer kan f.eks. omfatte:

- udviklingen i sektorens salgstal i året efter salgsfremstødet i den region, hvor salgsfremstødet fandt sted, set i forhold til det foregående år og den generelle udvikling i salget på det pågældende marked
 - udviklingen i forbruget af produktet i det pågældende land
 - mængden og værdien af EU-eksporten af det produkt, der er gjort reklame for
 - udviklingen i EU-produkternes markedsandel
 - udviklingen i den gennemsnitlige salgspris for det eksporterede produkt i det land, hvor kampagnerne har fundet sted
 - ændring i graden af genkendelse af logoerne for EU's kvalitetsordninger
 - ændring i EU-kvalitetsprodukters image
 - højnelse af bevidstheden om de iboende værdier/andre fordele ved EU's landbrugsprodukter, jf. artikel 3, litra a), i forordning (EU) nr. 1144/2014
 - stigning i forbrugernes tillid efter gennemførelsen af programmet
 - investeringsafkast.
-